

3
би могли да вземат поука от него, той казва:

„Макар че на революционната идея ний
движимия и остр политически ^{въ} интерес
ния, които направиха тук и по-дълбока
работа на мисълта почти невъзможна,
все пак, несъмнено е, че на изцвят иде
българите движат не само своите бор
за политическо и духовно развие, но и
вобще своето изцездуване, като сво
на нация“.

Това ^{ване} признаване от страна на Рувств
годината историческа заслуга, извършена
от писатели ^{на} осмиването и насъ „граждан
ко направление“, — е твърдъ удар, за ко
то излиза от уста на човек, който
размисля близостта на писателя към
живота, неговото актуално участие издига
на народа, като предка на „свободната ходоуни
ческа действителност“.